

Sectie *Parviflorae*

Subsectie *Flavae*

Synoniemen *Cattleya lutea* Beer

***Bletia lutea* Rchb.f.**

***Laélia flava* Lindl.**

Vindplaats

Deze vrij gemakkelijk groeiende en geel-bloeiende soort wordt voornamelijk gevonden over een groot verspreidingsgebied in de staten Minas Gerais en het zuidoosten van Brasilia. Het voornaamste verspreidingsgebied is de staat Minas Gerais en ze wordt daar gevonden in diverse gebergten, voornamelijk groeiend op rotsen en tussen rotsspleten op hoogten, die tussen de 800 en 1500 meter boven de zeespiegel liggen. John Lindley beschreef deze soort voor het eerst in het Botanical Register in 1839.

Omschrijving

De sterk taps toelopende en conisch gevormde pseudobulben staan dicht op elkaar aan een kort en stevig rizoom. De pseudobulben groeien doorgaans recht omhoog en zijn intens groen van kleur; bij een juiste (d.i. sterke) belichting worden ze 'omfloerst' met een purperen waas. De lengte van de bulben is doorgaans tot 12 cm en een enkele maal langer; de afgeronde basis wordt 1 tot 2 1/2 cm in doorsnede. Zoals alle *Laelia*'s uit de *Parviflorae*-sectie zijn de bulben met papierachtige scheden bekleed, welke dicht tegen de bulben aangroeien, maar op latere leeftijd, zo 1 tot 2 jaar later, geheel of gedeeltelijk verdwijnen. Waarschijnlijk hebben deze papier- of perkamentachtige bracteeën de functie om de bulben op hun jonge leeftijd te beschermen tegen uitdroging in de warme zomerperiode en gedurende de wintertijd tegen de schrale koude stormen die dan uit het zuiden waaien. Het half opgevouwen, stugge en leerachtige blad is opvallend glanzend en intens groen aan de bovenzijde, de onderzijde is veel bleker en schijnt purper door. Het blad loopt spits toe en wordt 8 tot 15 cm lang en maximaal 3 cm breed. Opvallend vormt de middennerf aan de bovenzijde van het blad een gootje en steekt aan de achterzijde kielvormig naar buiten.

De bloemstengel groeit rechtop, vanuit een spatha van 4 tot 9 cm lengte, de stengel bereikt een lengte van 20 tot 40 cm. De bloemsteeltjes zijn dun en helder groen en ze bereiken tesamen met het vruchtbeginsel een lengte van plm. 3 tot 4 cm. De bloemen openen zich geheel. De sepalen worden 23 tot 25 mm lang en 6 tot 7 mm breed; de petalen zijn aan de basis sterk versmald en worden 26 tot 28 mm lang en op het breedste gedeelte 7 tot 8 mm breed.

De bloemstengel groeit rechtop, vanuit een spatha van 4 tot 9 cm lengte, de stengel bereikt een lengte van 20 tot 40 cm. De bloemsteeltjes zijn dun en helder groen en ze bereiken tesamen met het vruchtbeginsel een lengte van plm. 3 tot 4 cm. De bloemen openen zich geheel. De sepalen worden 23 tot 25 mm lang en 6 tot 7 mm breed; de petalen zijn aan de basis sterk versmald en worden 26 tot 28 mm lang en op het breedste gedeelte 7 tot 8 mm breed.

De bloemstengel groeit rechtop, vanuit een spatha van 4 tot 9 cm lengte, de stengel bereikt een lengte van 20 tot 40 cm. De bloemsteeltjes zijn dun en helder groen en ze bereiken tesamen met het vruchtbeginsel een lengte van plm. 3 tot 4 cm. De bloemen openen zich geheel. De sepalen worden 23 tot 25 mm lang en 6 tot 7 mm breed; de petalen zijn aan de basis sterk versmald en worden 26 tot 28 mm lang en op het breedste gedeelte 7 tot 8 mm breed.

Cultuur

Aangezien deze soort en vele van zijn soortgenoten uit de *Parviflorae*-sectie gevonden worden tussen rotsspleten en ook bovenop de rotsen als echte lithofyten, waar ze in de volle zon groeien, behoeft het geen betoog, dat deze *Laelia* niet in de schaduw gekweekt moet worden.

Ze hebben in de zomerse groeiperiode regelmatig water nodig en tussen twee gietbeurten door is het goed dat het oppotmedium droog wordt.

Ook is het goed om een normaal bemestingschema toe te passen met een meststof die veel spoorelementen bevat. Gedurende de winterse rusttijd nog meer licht dan in de zomer (????!!) en

foto H. Mayr

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

deze rustperiode mogen we pas in laten gaan als de nieuwe jaarscheut geheel is volgroeid.

Oppotten in pure osmunda bevat het beste en moet elke twee jaar herhaald worden. In de zomer moeten we de dagtemperatuur niet boven de 35°C uit laten komen. Wanneer de temperatuur dan erg hoog is, zet de planten dan buiten in de volle zon en hanteer in die situatie vooral 's avonds de nevelspuit.

De nachttemperatuur mag sterk dalen, dat gebeurt in de natuur ook. Wanneer het potmengsel goed droog is, nemen ze in de winter genoeg met een wintertemperatuur van 6 tot 8°C, maar niet langer dan een dag of veertien.

L.J.M. Janssen